

စိတ်ကုသမှုစင်္ကြံ.com



ဖောက်ဖျက်ခြင်း

စက်ကုပ်အက

9 789997 118196

စိုးဝင်းစိတ်ကုသမှုစင်္ကြံ.com

မိုးဝင်းစိတ်ကုသမှုစင်္ကြံ

mgyoe.com



ISBN9789997118196



POEM72

9 789997 118196

1,500.00KS

စက်ရုပ်အကူ မောင်ယုပိုင်

မျက်နှာဖုံးပန်းချီ - ဘဋ္ဌေးကြည်

စာမျက်နှာ ၇၈ မျက်နှာ၊ ၁၄ . ၅ စင်တီ x ၂၀ . ၇ စင်တီ

ထုတ်ဝေသူ - ဦးစန်းဦး၊ စိတ်ကူးချိုချိုစာပေ(၀၀၅၃၈)၊ ၈၅၊ ၁၆၄လမ်း၊ တာမွေ၊ ရန်ကင်း

ပုံနှိပ်သူ - အေဝင်းမာ၊ စိတ်ကူးချိုချိုပုံနှိပ်တိုက်(၀၀၄၁၂)၊ ၁၁၇၉၊ မစိုးရိမ်လမ်း၊ ရန်ကင်း

၂၀၁၉ ဇူလိုင်လ၊ ပထမအကြိမ်၊ အုပ်စု ၅၀၀

ရောင်းစျေး ၁၅၀၀ ကျပ်

email: skccph@gmail.com ; P.O.Box: 705

www.facebook.com/SKCCmyanmarbook

www.skccmyanmarbook.com

စိတ်ကူးချိုချိုစာအုပ်



စက်ရုပ်အက မောင်ယုပိုင်

မေမေအကြံ၊ ၂၀၁၅

ကဗျာစာသားများကို
ကဗျာရေးသူ၏ အဘော်မထိခိုက်နိုင်သော
သတ်ပုံပြင်ဆင်ခြင်းမလွဲ၍
အခြားသတ်ပုံများနှင့် အထားအသိုများအတွက်
ကဗျာဆရာ၏ ပိုင်ခွင့်အဖြစ်သတ်မှတ်လျက်
ပြုပြင်ထားခြင်းမရှိပါ။

မာတိကာ

၁။ ကမ်းခြေ ၁

၂။ စတိုခန်း ၃

၃။ စားပွဲတင်တင်းနစ် ၅

၄။ စူပါမာ့ကဲ့ ၇

၅။ ဂန်းစတားရုပ်ရှင် ၉

၆။ ပြဇာတ် ၁၃

၇။ လျှို့ဝှက်စာ ၁၅

၈။ အနှစ်သုံးဆယ် ၁၉

၉။ ဖြစ်ရပ်မှန် ၂၀

၁၀။ သူတို့တတွေရဲ့အဖေ ၂၂

၁၁။ ဂေါ်ဇီလာ ၂၄

၁၂။ ရှေးသရောအခါ ယနေ့ ပုဂံပြည်မှတ်တမ်း ၂၆

၁၃။ ဟိုတယ်ဖွင့်ပွဲတက်ရောက်ခြင်း ၂၈

၁၄။ လောကဓာတ်ပုံ ၃၀

၁၅။ အိပ်မက်သုံးခု ၃၁

၁၆။ လှေ ၃၃

၁၇။ အိမ်ပြန်လာကြပုံများ ၃၅

၁၈။ အိမ်အတွင်းပိုင်းအခန်းဖွဲ့စည်းမှု ၃၆

၁၉။ ယောနယ်၌ ပြုစားခံရခြင်း ၃၈

၂၀။ ၁၈ + နိုင်ငံ (၂၀၁၆) ၄၁

၂၁။ ဂိမ်း ၄၂

၂၂။ ၉၀ ခုနှစ် NonStop 38 ၄၄

၂၃။ ငါ့ခွေးလေး ငါ့ခွေးလေး ၄၅

၂၄။ ကျန်ရစ်သူတို့ကောင်းမှု ၄၇

၂၅။ **Fredy krueger** ၄၉

၂၆။ **Minion** ကို မယုံကြည်သောသူသည် ၅၁

၂၇။ ငါ့မွေးထားတဲ့ကလေးကို ငါ့နိုက်တယ် ဘာဖြစ်တယ် ၅၂

၂၈။ တံငါရွာလေးရဲ့ အနှစ်နှစ်ဆယ် အိပ်မက်ပိုက်ကွန်ထဲက ငါးခြံသေ့ . . ၅၄

၂၉။ တကယ့်ဘဝဟာ **Kick Ass** ထက်တောင် **Black Comedy** . . ၆၁

၃၀။ စက်ကွင်း ၆၂

၃၁။ စက်ရုပ်အက ၆၄

၃၂။ နာရေး ၆၇

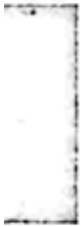
၃၃။ ဖုန် ၆၉

၃၄။ မိုးရာသီအဟောင်းများ ၇၂

၃၅။ ကျေးလက်သင်္ချိုင်း ၇၅

၃၆။ ရန်ကုန်မှာ ပြန်တွေ့တယ် ၇၇





တမ်းခြေ

ငါတို့ အမြန်ရေယာဉ်ကို
ကမ်းခြေမှာ မူလကတည်းကရှိနေပုံရတဲ့
သစ်ထွင်းလှေငယ်လေးနံဘေးမှာ နားလိုက်တယ်

ကမ်းခြေတလျှောက်ငါတို့ လျှောက်လာတယ်
သောင်ပြင်ပေါ်ကျန်ခဲ့တဲ့ ငါတို့ခြေရာတွေကို
ရေလှိုင်းလေးတွေက ဖျက်ဖို့ မပြတ်ကြိုးစားလို့

စေးထန်းထန်း ဆံပင်ရှည်တွေ နေလောင်အသားအရေတွေ
အိမ်လို့ခေါ်နိုင်ရုံဆောက်ထားတဲ့ ခြေတံရှည်ယိုင်အိမ်တွေရဲ့အောက်မှာ
အဝတ်အထည်လို့ခေါ်နိုင်ရုံ အဝတ်တွေဝတ်ဆင်ပြီး ထိုင်နေတဲ့ လူသားမျိုးနွယ်စုတစ်စု

ပေါင်းမိုးပါတဲ့လှေငယ်တစ်စင်းပေါ်မှာ ကလေးနို့တိုက်နေတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်နဲ့
လှေဦးပိုင်းမှာ ငါးတွေ တံစို့နဲ့သီနေတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်

ကျွန်းဟာ ဒီထက်ပိုပြီး လူသားကို အခွင့်ရေးပေးပုံမရ

နှစ်ပေါင်းရာထောင်ချီတိုင် ဖြူဖွေးဆဲသဲသောင်
ကမ်းခြေအစပ်ကြမ်းပြင်ကို မြင်နိုင်ဆဲရေပြင်နဲ့
တောအုပ်တွေ စိမ်းညိုဆဲကျွန်းတွေပေါ့

အဝေးကကြည့်ရင် အထပ်မြင့်တိုက်တွေ စက်ရုံတွေ
ဓာတ်တိုင်တွေ ဆိုင်းဘုတ်တွေ တန်းလန်းစိုက်ဝင်နေပြီး
ရေဆိုးမြောင်းပေါက်ကနေ ပင်လယ်ထဲ မည်းညစ်အရည်တွေစီးကျနေတဲ့
ကျွန်းတစ်ကျွန်းပေါ်ကနေ ငါတို့
ရှာဖွေကာ ရောက်လာခဲ့ကြတဲ့ကျွန်းတွေ

သရေစာထုပ်တွေဖောက်စား ဘီယာဘူးတွေဖောက်သောက်ပြီး
ကမ်းစပ်ဆီပြေးဆင်းလာတဲ့ ငယ်ရွယ်သူတစ်စု
ကျောက်ဆောင်အောက်မှာ ဝှက်နေတဲ့ခက်ရင်းတွေက သူတို့ခြေဖဝါးနုတွေကို ပြတ်ရှုစေတယ်

အိမ်ပြန်ဖို့ အချက်ပေးဟွန်းသံမြည်လာတဲ့အခါ
အမြန်ရေယာဉ်ပေါ် ငါတို့ အလှအယက်ပြေးတက်ကြတယ်
ဘယ်စဉ်သည်တစ်ယောက်ကမှ
အုန်းပင်တွေကိုင်းညွတ်တဲ့အထိ
လေပြင်းတွေတိုက်ခတ်နေတဲ့ ကမ်းခြေညမှာ
ပေါင်းမိုးနဲ့လှေအိမ်ငယ်ထဲ အိပ်စက်ဖို့ အစီအစဉ်တော့ရှိမှာမဟုတ်ဘူးလေ။ ။

ဇန်နဝါရီ၊ ၂၀၁၇။

စတိုသန်း

ညားခါစ ငါတို့လင်မယား
 အိမ်သစ်တစ်လုံးထံ ပြောင်းရွှေ့လာကြတယ်။
 လာမယ့်နေ့တွေအတွက်
 ငါတို့စုဆောင်းထားသမျှတွေ အိမ်ထဲသယ်သွင်း နေရာချလိုက်တယ်။
 သွားကြားထိုးတံကအစ အပြည့်ဖြည့်ပြီးသား ဂက်စ်အိုးကြီးတွေအဆုံးပေါ့
 နေရာချလိုက်တော့ နေရာကျသွားတာပေါ့။
 ဒါက မင့်မှန်တင်ခုံ ဒါက ငါ့အဝတ်လှန်းစင်
 ဒီမှာ အာပင် ဒီမှာ ဟော့ပလိတ် ဒီမှာ ဘေစင်
 ဒီမှာ ပန်းကန်စင် ဒီမှာ မင့်အေပရွန်ချိတ်ဖို။
 ဟိုမှာ ဆေးသတ္တာ ဟိုမှာ လက်သမားသေတ္တာ။
 နေရာချပြီးတော့ ငါတို့မောမောပန်းပန်းနဲ့ ကြည်ကြည်နူးနူးချစ်ကြသေးတယ်
 မမောစတမ်းမပန်းစတမ်း။

အခု ငါတို့အတူနေခဲ့တာ ကြာခဲ့ပါပြီ
 ပြက္ခဒိန်ပေါ်မှာ ဘယ်လောက်ရှိရှိ ငါသိတာက ကြာခဲ့ပြီ။

အိမ်သုံးပစ္စည်းကတ်တလောက် ပုံတွေထဲကလို
 ညားခါစက ငါတို့အိမ်လေးရဲ့ အသွင်အပြင်ကို
 ရေတံလျှောက်ထဲက သစ်ရွက်ဆွေးတွေ ခဲရာခဲဆစ်ရှင်းထုတ်ရင်း ငါသတိရ။

တစ်နေ့က ငါ အိမ်သန့်ရှင်းရေးလုပ်ရင်း
 အိမ်အပြင်ဘက် လှေကားအောက်က စတိုခန်းလေးကို ဖွင့်ကြည့်မိတယ်
 အထဲမှာ အရင် ဒီအိမ်မှာနေသွားတဲ့ မိသားစုရဲ့ ပစ္စည်းဟောင်းတွေ။
 မှောင်မှောင်မည်းမည်း ငါ စတိုခန်းထဲ ရောက်သွားတယ်။
 အထဲမှာ ငါ ထင်ထားတာထက် ပိုကျယ်ဝန်း။
 ကျယ်ဝန်းတယ်လို့ငါထင်သလောက်လည်း မဟုတ်ဘဲ ကျဉ်းသွားပြန်

ဆုတံဆိပ်ဟောင်းတွေ ကလေးပုံဆွဲစာအုပ်တွေ ပို့စကတ်တွေ ထိလက်မှတ်တွေ
 တစ်ခုပြီးတစ်ခု ငါ တွေ့တယ်။
 ဆွေးမြည့်သံချေးတက်နေတဲ့ တူရွင်းတွေဂေါ်ပြားတွေ၊ ပန်းပင်ရေလောင်းတဲ့ဆန်ခါပေါက်အို။
 စီဒီခွေတွေ၊ ဘက်ထရီအိုးတွေ၊ ခေါင်းအမျိုးမျိုးပါတဲ့ ကေဘယ်လ်တွေ၊ ပီစီထဲက ဟာဒ်တွေ
 အားလုံးက ပေါက်ပြဲကွဲအက်နေပြီ
 တခါမှ သုံးလိုက်ရပုံမပေါ်ဘဲ ပိုးစားခြံကိုက်ဖြစ်နေတဲ့ ဓာတ်ပုံအယ်လ်ဘမ်အလွတ်တွေ
 လုံးဝမသုံးလိုက်ရတဲ့ ခဲတံလေးတွေရော

ငါ အသက်ရှူရတာ ခက်လာလို့ စတိုခန်းအပေါက်ဝကို ခေါင်းထိုးထွက်လိုက်တယ်
 အပြင်ဘက်မှာတော့ အေးအေးဆေးဆေးပဲ
 မြက်ခင်းပြင် ရေကန် ပန်းပွင့်တွေ ငှက်တွေနဲ့ တိမ်ပြာပြာတွေ
 သူတို့ဘာမှသိပုံမရ။ ။

စက်တင်ဘာ၊ ၂၀၁၄။

စားပွဲတင်စားနှစ်

ကျုပ်အဖေ ကျုပ်အစ်ကိုနဲ့ ကျုပ်ညီရော စားပွဲတင်တင်းနှစ် ကစားကောင်းသူတွေ
 ကျုပ်က အတွေးအခေါ်သမားဆိုတော့ သူတို့ကစားနေတာ တွေးခေါ်ကြည့်တယ်
 ဘယ်အရာက ပိုကောင်းတဲ့ကစားမှုပုံစံ ဖြစ်စေသလဲ
 ဘက်တံနဲ့သရေပြားအမျိုးအစား။ ရှိပဲနဲ့ပင် လက်ကိုင်ပုံနှစ်မျိုး။
 ပင်ပေါင်ဘောလုံးရဲ့လည်နှုန်း။ ဆပစ်ပေးပုံ၊ ကစားသူ အသက်အရွယ်၊
 အရပ်၊ ခွန်အား။ သက်လုံ၊ ဝတ်စုံ၊ ဖိနပ်၊ ထရီနိုနင်၊ ဟန်ချက်၊
 ကစားကွင်းအနေအထား။ ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှု၊ အလင်းအမှောင်၊
 ပရိသတ်၊ စိတ်နေစိတ်ထား။ ပညာအရည်အချင်း။ အားဆေး။
 ကျုပ်ရဲ့ဆင်ခြင်တွေးခေါ်မှုနဲ့ကစားကြည့်သမျှ သူတို့က အသာလေး ပုတ်ထုတ်ပစ်လိုက်တယ်
 အမှားပြင်ဆင်ပြီး ပြန်ကစားတဲ့ ကျုပ်အတွေးအခေါ်လည်း ပိုက်ထဲတိုးပြန်တယ်
 ပိုက်ထဲတိုးတဲ့ ကျုပ်အတွေးအခေါ်ကို ထပ်ပြင်ကစားပေမဲ့ စည်းအပြင်ရောက်
 အကြိမ်တစ်ရာမြောက်အတွေးအခေါ်နဲ့ မမှန်သေးလို့ ထပ်တွေးခေါ်တဲ့
 တစ်ရာတစ်ကြိမ်မြောက်ရိုက်ချက်လည်း ဖောင်းတာပဲ
 ကျုပ်အတွက် မွတ်နေအောင်လည်ထွက်နေတဲ့ ကစားနည်းရဲ့လျှို့ဝှက်ချက်ဟာ
 သူတို့ ဘက်တံနဲ့တော့ သံလိုက်နဲ့ဆွဲသလို ပြေးကပ်
 ပြီးတော့ ဖြန်းခနဲ ထိထိမိမိ
 ပင်ပေါင်ကို ဘယ်လိုရိုက်သလဲ ကျုပ်အဖေကိုမေးကြည့်တော့
 ဟောဒီလက်နဲ့ ဟောဒီဘက်တံကို ကိုင်ပြီး ဟောဒီဘောလုံးကို ရိုက်လိုက်တာပဲလေတဲ့
 ကြည့်ရတာ ဒီလောကမှာ အတွေးအခေါ်ထက် ပိုမြန်တဲ့လက်တွေရှိပုံပဲ

ကျုပ်အတွေးအခေါ်တွေက သူတို့ပင်ပေါင်ရိုက်တံတွေပေါ်မှာ ပြားနေပုံပဲ
 လေးထောင့်ဆန့်ဆန့်ကျုပ်အတွေးအခေါ်တွေ ကျုပ်အိမ်ခန်းထဲ စင်တွေနဲ့အပြည့်ရှိတယ်
 ပြားချပ်ချပ်ကျုပ်အတွေးအခေါ်တွေ ကျုပ်မှာ သေတ္တာကြီးနဲ့အပြည့်
 သူတို့ပင်ပေါင်ဘောလုံးမှာတော့ အနိုင်နဲ့အရှုံး နှစ်မျိုးတည်းရှိပြီး
 အတိအကျလည်းရှိတယ်
 ကြည့်ရတာတော့ အဲဒါက သိပ်အရသာရှိမယ့်ပုံပဲ
 အဲဒါကို အမှန်တကယ်သိချင်ရင်တော့
 ကျုပ်တို့အတွေးအခေါ်သေတ္တာကြီး ခဏပိတ်
 ကစားကွင်းထဲဝင် ကိုယ်လက်လှုပ်ရှား ကိုယ်တိုင်ဝင်ကစားကြည့်ဖို့လိုတယ်
 လိုတယ်ဆိုတာ သဘောပြောတာပါ
 အခုထိတော့ ကျုပ်နဲ့ ပင်ပေါင်ဘက်တံနဲ့က ဝေးတုန်းပဲ။ ။

စူပါမာ့ကွဲကြီး

တခါတလေ ငါတို့လည်း စူပါမာ့ကွဲကြီးဆီသွားကြတာပေါ့။
မြို့လေးရဲ့တစ်ခုတည်းသော စူပါမာ့ကွဲကြီး။

စူပါမာ့ကွဲကြီး ပေါ်လာတော့
မြို့သားတွေဟာ လူနဲ့ရသွားတဲ့ ဇမ်ဘီအုပ်ကြီးလို
စူပါမာ့ကွဲကြီးထံ စုပြုံရောက်ရှိလာတယ်။

သင် ဒီနေ့ ဘာကားစီးထားသလဲ၊ သင် ဒီနေ့ ဘာဖုန်းကိုင်ထားလဲ၊
သင် ဒီနေ့ ဘာဆံပင်ပုံစံညှပ်ထားလဲ၊ သင့်ဒီနေ့ ဘယ်လိုအခြေအနေရှိသလဲ။
တစ်နေရာတည်းမှာ
တစ်မြို့လုံးသိအောင် လူလုံးပြနိုင်တဲ့ စူပါမာ့ကွဲကြီးပေါ့။

ရပ်ကွက်ထဲမှာ သာမန်ဝတ်စားသွားလာမှုနဲ့တွေ့နိုင်တဲ့ မိန်းကလေးတွေကို
စူပါမာ့ကွဲကြီးမှာ စူပါမော်ဒယ်တစ်ယောက်လို တွေ့နိုင်တယ်။

ညနေဘက်တွေဆို စူပါမာ့ကွဲကြီးမှာ စည်ကားမြဲ။

ဒီနေ့ ငါတို့နှစ်ယောက်လည်း စူပါမာ့ကွဲကြီးဆီ ရောက်လာကြတယ်။
ငါက မျက်နှာသစ်ဆေးတစ်မျိုး တကယ်လိုနေလို့ သူမက ငါ့သေတ္တာတွေ တကယ်လိုအပ်လို့။

ငါက မျက်နှာသစ်ဆေးအမျိုးမျိုးကြားမှာ တွေဝေ သူမက ငါသေတ္တာအမျိုးမျိုးကြားမှာ ထွေပြာ။

ခြင်းကိုယ်စီ တွန်းလှည်းကိုယ်စီနဲ့ လူတွေရော သူတို့လိုချင်တာ ကျကျနပ်နပ် ရကြပြီလား။

လျော့ဈေး။ အပိုလက်ဆောင်၊ အရည်သွေးမြင့်၊ အထူး။
စပါယ်ရှယ်၊ ရာနှုန်းပြည့်၊ မော်ဒယ်သစ်၊ မရှိမဖြစ်။
အဲဒါတွေရေးထားတဲ့ ကြော်ငြာဆိုင်းဘုတ်တွေ၊ ပိုစတာတွေ၊ စတေကာတွေ၊
ရောင်ပြန်တွေ၊ ဆလိုက်တွေ၊ ဒစ်ဂျစ်တယ် Led မျက်နှာပြင်တွေကြားမှာ
ပျာယာခတ်နေတဲ့လူတွေ
ခပ်ရင့်ရင့်ပြုံးပြနေတဲ့ နမူနာပလာစတာရုပ်တုတွေရှေ့ အရောက်မှာ
ခေါင်းငုံ့မျက်နှာလွဲသွားတဲ့ လူတွေ

စူပါမာ့ကွဲကြီးဟာ မြို့သားတွေကို သူ့ဆွဲခြင်းထဲ အကတ်လိုက် ကောက်ထည့်လိုက်တယ်
သူ့လက်တွန်းလှည်းထဲ မြို့သားတွေ အထပ်လိုက် ပါသွားတယ်

ကိုယ့်နဲ့တော်မယ်ထင်တာတစ်ခု မြန်မြန်ရွေးစမ်းပါ အချစ်ရေ
စူပါမာ့ကွဲကြီးက တို့ကို စည်သွပ်ဘူးထဲ မထည့်ခင်။ ။

ဝန်းစားဂျပံရှင်

တခါတလေတော့လည်း စဉ်းစားမိတယ်
 ဘာလို့များ ငါ ဒီလောကထဲဝင်ခဲ့မိသလဲပေါ့
 လူတွေကို စာနာနားလည်စိတ်နဲ့ လက်မြန်ခြေမြန်လည်းရှိတဲ့အကျင့်စရိုက်တွေကပဲ
 ဒီလောကထဲ အရောက်ပို့ခဲ့တာလား

အရာရှိတွေဘက်ရောက်ရင် ဂိုဏ်းတွေရဲ့လှုပ်ရှားမှုသတင်းပေး
 ဂိုဏ်းတွေထဲ ပြန်ရောက်ရင် fuck the government ပေါ့

အခြားဂိုဏ်းတဂိုဏ်းထဲ ထပ်ရောက်သွားရင်
 မူလဌာနနဲ့ ဂိုဏ်းဟောင်းရဲ့ မကောင်းကြောင်းတွေ ငိုပြရဦးမပေါ့

ခက်တာက
 ဒီလောကထဲက ပြန်ထွက်ချင်ရင် အသေပဲထွက်လို့ရမယ်
 ‘ကြွက်နဲ့ရတယ်ကွာ’
 ဂိုဏ်းအသီးသီးက ဘဲကြီးတွေက ငါ့ရှေ့မှာ ပြောလာကြပြီ

လူမိုက်တွေကို ခင်မင်ရင်းနှီးမိတာ ငါ့အမှားပဲ
 အရာရှိတွေရဲ့အမိန့်တာဝန်တွေကို လိုက်နာယုံကြည်မိတာက ပိုလို့တောင်မှားသေး

ငါက ပစ်ထည့်လိုက်ရမှာ တွေဝေနေရင် သူတို့က လုပ်ထည့်သွားမှာဆိုတော့
ငါကပဲ သူတွေဝေနေတုန်း လက်ဦးမှုအရယူလိုက်တယ်

ခင်ဗျားကျုပ်ကို သံသယရှိနေတာတော့ တကယ်စိတ်မကောင်းဖြစ်မိတယ်ဗျာ
အဲဒါ ငါညာပြောလိုက်တာလား တကယ်လား
ငါ့ကိုငါမသိတော့ဘူး
ငါဟာ ညစ်ပတ်ယုတ်ညံ့တဲ့ အသွင်ယူသတင်းပေးအရာရှိ
ငါဟာ ရဲဘော်ရဲဘက်တွေအပေါ်သစ္စာရှိတဲ့ လူဆိုး
ငါ့ကိုယ်ငါ ဘယ်ဘက်ကမှန်းလည်း မသိတော့ဘူး

မြို့တော်ဝန်ဖြစ်ဖို့ ဆင်းရဲသားတွေကို ပေါင်မုန့်ဝေနေတဲ့ ဂေါ်ဒ်ဖားသားကြီးနဲ့
ဂေါ်ဒ်ဖားသားကြီးနဲ့ ဂေါက်အတူတူရှိရင်နေတဲ့ အရာရှိကြီး
ဘယ်ဘက်က ဘယ်ဘက်ကမှန်းလည်းမသိတော့

ဒီလောကထဲ သက်တမ်းရင့်လာလေလေ
ကိုယ့်နေရာ ကိုယ့်ရှင်သန်မှု အပျက်မခံနိုင်လေလေ
သံသယမျက်လုံးတွေများလာလေလေ
ကိုယ့်နယ်မြေတွေ ပိုကျဉ်းမြောင်းလာလေလေ
ပိုလိမ်ညာကောက်ကျစ်ရလေလေ
ပိုသွေးအေးရက်စက်တတ်လေလေပဲ

ဖြစ်နေတာတွေက

လူကောင်းတွေ အရင်ဆုံးသေ ဒါမှမဟုတ်

လူကောင်းအထင်ခံရအောင် အရင်ဆုံးပေးသေ

ဘယ်အခန်းကို ကြည့်ကြည့်

ဘယ်ဇာတ်ကောင်မှ ကျောမလုံ

ဘယ်ဇာတ်ကောင်မှ နောက်ကြောင်းမရှင်း

ဘယ်ဇာတ်ကောင်မှ စီးကံရက်တလိပ် ဖြောင့်ဖြောင့်မသောက်နိုင်

တခါတခါ ငါ့ဒုစရိုက်မှတ်တမ်းတွေ ငါ့သားကောင်စာရင်းတွေ

ငါ့အယောင်ဆောင်ခဲ့သမျှတွေ အကုန်ဖွင့်ချလိုက်ချင်ပေမဲ့

ငါ့ထက် အဆပေါင်းများစွာ ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ကောင်တွေ

ဒီပတ်ဝန်းကျင်မှာ ရှိနေသေးတော့ မဖြစ်သေး

ငါ့ဇနီးနဲ့ငါ့ကလေးတွေကို လုံခြုံစိတ်ချရတဲ့အထိ

ငါ့ဇယားမှန်သမျှ ရှင်းရလိမ့်ဦးမယ်

မနက်မနက်

မင်းတို့သားအမိကို အနမ်းတွေပေး

နက်ကတိုင်လေးသပ်သပ်ရပ်ရပ်စည်းပြီး ရုံးတက်သွားတဲ့ ယောက်ျားလို့ပဲ

မင်းထင်နေတာကောင်းပါတယ်

ငါ့တကယ့်အလုပ်က ငါ့လိပ်စာကတ်ထဲကလိုတော့ ဘယ်ဟုတ်မလဲ

သူသေကိုယ်သေ ထိပ်တိုက်တွေ့မယ့် အဆုံးသတ်တနေ့ကိုရောက်လာဖို့
ငါတို့အားလုံး တက်ညီလက်ညီ မိုက်မဲခဲ့ပုံတွေ

မျက်ခုံးကောင်းကောင်းနဲ့ကောင်ဖြစ်ဖြစ် နှုတ်ခမ်းမွေးနဲ့ကောင်ဖြစ်ဖြစ်
ရင်ခွဲရုံကအစောင့်က လေကလေးချွန်ပြီး အလောင်းထည့်တဲ့အိတ်ကို ဇစ်ဆွဲပိတ်လိုက်မှာပဲ

ဒါနောက်ဆုံးတခေါက်ပါပဲအချစ်ရာ
ငါပြန်လာနိုင်ခဲ့ရင် လိမ်လိမ်မာမာနေပါ့မယ်ကွာ
စသဖြင့် နေ့စဉ်နှုတ်ဆက်ရတာပါပဲ
အဲဒီစာအုပ်အဟောင်းထဲက လူကြမ်းကြီးအကြောင်းကို ငါ့သားတို့ နားလည်ချင်မှလည်မှာ
မင်းတို့ဒီစာဖတ်နေချိန်မှာ ဂန်းစတားတိုင်းပြည်ကြီး အစစပြောင်းလဲပြီးနဲ့ပို့ မျှော်လင့်ရတာပါပဲ။

ပြုကတ်

ဆက်တင်၊ ဆံပင်တုနဲ့ မိတ်ကပ်၊ မျက်ရည်ကျဆေးရည်၊
အလွတ်ကျက်ထားတဲ့ ဒိုင်ယာလော့ နဲ့ ခေါင်းစွပ်အရုပ်တွေ
သရုပ်ဆောင်မှုအတတ်ပညာတွေနဲ့ စင်ပေါ်မှာ အသက်ဝင်လျက်

ပြဇာတ်တစ်ခန်းရုပ်တုနဲ့ အမျိုးသားဇာတ်ကောင်ဟာ
ဆက်တင်မီးဖိုခန်းရဲ့ကန်လန်ကာကို ဖယ်ပြီး အတွင်းထဲဝင်သွားတယ်
အသက်ဝင်နေရာက

ကန်လန်ကာရဲ့နောက်မှာတော့ ရှေ့ကလိုမဟုတ်တဲ့ ဘဝအစစ်တွေ ရှိနေ
ဒါပေမဲ့ တကယ့်ဘဝထဲ သူ့အရုပ်ခေါင်းစွပ်ကြီးစွပ်လျက်ဝင်လာမိ
လူတွေ အာမေဇိုတ်သင်္ကေတကိုယ်စီနဲ့ အထိတ်တလန့်ဖြစ်ကြ

အိမ်ခန်းအစစ်၊ ပြတင်းပေါက်အစစ်၊ ရှုမျှော်ခင်းအစစ်
ဟာသအစစ်၊ မျက်ရည်အစစ်၊ သွေးအစစ်၊ ဓားအစစ်၊
စာအုပ်အစစ်၊ ရသေ့အစစ်၊ ရွှေအစစ်၊ ငွေအစစ်၊ ချစ်ခန်းဖွင့်မှုအစစ်၊
လင်မယားအစစ်၊ မိသားစုအစစ်တွေကြား သူရောက်လာ

ထမင်းစားစားပွဲအစစ်တစ်ခုပေါ်မှာ သစ်သီးခြင်းတခြင်းတွေလို ဇာတ်ကောင်ဟာ
 ပန်းသီးတလုံးကို အားပါးတရကောက်ယူလိုက်တယ်
 ပန်းသီးက အလှပြပန်းသီးအတုကြီးဖြစ်နေ
 ဒါမှမဟုတ် အလှပြပလတ်စတစ်ပန်းသီးအစစ်ပေါ့
 သူ့ခေါင်းစွပ်အရုပ်က အကောင်ဆိုရင်တော့ ဒီပန်းသီးကို စားလို့ရတယ်လို့ သူ့တွေးမိပြီး
 သူ့စိတ်ကူးထဲမှာ စားလိုက်တယ် အသက်ဝင်စွာ

စင်နောက်မှာလည်း လာလင်းနေတဲ့ စင်ရှေ့က ဆလိုက်မီးရောင်
 ကားနဲ့သူ့အိမ်ပြန်လာတဲ့လမ်းပေါ်မှာတောင် ကြားနေဆဲ လက်ခုပ်သံတွေ
 အိမ်ပြန်ရောက်တော့ ထမင်းစားစားပွဲဆီသွားဖို့
 မီးဖိုခန်းကန့်လန့်ကာကို ဖယ်ပြီးဝင်လိုက်တယ်။ ။

ဇပြီ၊ ၂၀၁၇။

လျှို့ဝှက်စာ

ခွေးသေဝက်သေ သေကြရတာတွေ
ခွေးလိုဝက်လို နေကြရတာတွေ

ဒါဟာ ဘဝပဲ
ဒါဟာ လောကဓံပဲ
ဒါဟာ အတိတ်ကံပဲ
ဒါဟာ ပယောဂပဲ လို့

ရွာခေါင်ခေါင်က ရွှေကျောင်းပြောင်ပြောင်မှာ အိုင်ဖုန်းလေးပွတ်ရင်း
ဟောကြားသွားတဲ့ ဆရာတော်ဘုရားရဲ့သင်္ခါရတရားမှာ
နေတတ် ကျေနပ် အသေမြတ်လိုက်ကြတယ်

ပလက်ဖောင်းခေါင်းအုံးနေတဲ့ ဗေဒင်ဆရာဆီမှာ
ဘဝရှေ့ရေး အဖြေရှာလိုက်ကြတယ်

အရက်ဝိုင်းမှာ ဇက်ကျိုးနေတဲ့ဆရာကြီးကို သွားပင့်
သူ့ဆေးကြိမ်လုံးမှာ ပြုစားမိတဲ့ကျနော်ကျမတို့ နောင်တရလိုက်ကြတယ်

ကမ္ဘာကြီးလုံးသလားပြားသလားတောင်ကောင်းကောင်းမသိတဲ့
ရှေးလူကြီးနဲ့တိုင်တိုင်ပင်ပင် ခေါပတောင်းပစ်/အုန်းပွဲဆင့်
ကောင်းသောအိပ်မက် မြင်မက်လိုက်ကြတယ်

ကွမ်းတံတွေးပေနေတဲ့ပါးစပ်ကို လက်ဖနောင့်နဲ့ဆွဲသုတ်
လက်ကို ထဘီမှာပြန်သုတ်ပြီး
အိမ်ရှေ့နတ်ကနားရှိရာထွက်လာတဲ့ အမေဆီမှာ
အဖြစ်ဆိုးတွေမေ့ပျောက်ပြီး ပူးဝင်ကခုန်ပစ်လိုက်ကြတယ်

ပက်လက်ကုလားထိုင်မှာ ကျောခင်းလိုက် ခြေဆင်းလိုက်နဲ့
အနာဂတ်အလုပ်အကိုင်နဲ့ဝင်ငွေအတွက်
ရွှေအိုးပုံတွေ ရွှေလိပ်ပုံတွေ ရှယ်ပစ်လိုက်တယ်

ကာကွယ်ဆေးအစား
သူငယ်နာကျမ်း

အသက်ကယ်အင်္ကျီအစား
လှေဦးမှာ ပိတ်စအနီသာချည်ထား

ရှေးဦးသူနာပြုအစား
ဆေးကြိမ်လုံး

ဆေးပေးခန်းအစား
ဗေဒင်နတ်ခန်း

မိုင်ခရိုစကုပ်အစား
အကြားအမြင်ဆရာ

ဆန်ဂမန်ဖရွိုက်အစား
ဆိုင်ရာပိုင်ရာတွေ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတွေပေးတဲ့အိပ်မက်

အိုင်းစတိုင်းအစား
နတ်ရထား

ချားစ်ဒါဝင်အစား
လူဟာ ဗြဟ္မာက ဆင်းသက် ဝက်စားကျင်းထဲက ပြန်လာ

ကိုယ်ချင်းစာတရားအစား
ရွှေပြည်အေးတရား

ကယ်တင်ရှင်နဲ့ ဝိညာဉ်လောကကိုမယုံလို့
သရဲအခြောက်ခံရတာ
မလေးရှားစုန်းကားနဲ့ စတီဖင်ကင်းဝတ္ထုထဲမှာပဲရှိတယ်

တကယ့်ဘဝမှာတော့
ဆရာတွေများ
ခွေးသေဝက်သေ သေကြ

တကျောင်းတဂါထာနဲ့
ခွေးလိုဝက်လိုနေကြ

ဒါဘဝပဲလို့
သူတို့လက်ခံထားကြတာ
မင်းတို့လက်ခံလား

အနှစ်သုံးဆယ်အတွင်း ဦးနှောက်တွေသေနေတဲ့ ငွမ်ဘီတွေ
ဆိုရှယ်နက်ဝပ်ဒ်တွေက သိဒ္ဓိတင်ပေးပြီး
လွတ်လပ်စွာယုံကြည်ကိုးကွယ်ခွင့်လမ်းကနေ အလှအယက်ဝင်လာကြတယ်
စင်ပေါ်မှာ ငွမ်ဘီတွေ

ဗုဒ္ဓပြန်ကြွလာရင်တောင် ဝင်းခိုင်ဦးလောက် ကိုးကွယ်သူရှိမှာမဟုတ်

ဒီတစ်ခါ

မြန်မာလူငယ်မျိုးဆက်တွေရဲ့ နော်မန်ဒီကမ်းအတက်မှာ
ရင်ဆိုင်ရမှာက
အထက်စီးကနေရာယူထားတဲ့ Hypocrite တွေ

Enter the Dragon ထဲက ဘရစလီလို
ရန်သူစခန်းမှာ ပထမဆုံးရင်ဆိုင်ရမှာ မှန်ခန်းထဲမှ မင်းတို့ကိုယ်ပွားများစွာ

ငါက အခု ကြောင်သူတော်တွေ သုံးပန်းစခန်းမှာ
လွတ်လမ်းရှာနေတယ်
ခွေးလှောင်အိမ်ထဲမှာ ဘာသာရေးဘိန်းအထိုးခံထားရတဲ့
အပြစ်မဲ့ပြည်သူတွေနဲ့အတူ
မင်းတို့ရဲ့ ရဟတ်ယာဉ်ကို ငါမျှော်နေတယ်

ဒီစာကို ဖတ်ပြီး ချက်ချင်းမီးရှို့လိုက်။ ။

ဒီစင်ဘာ၊ ၂၀၁၆။

အနှစ်သုံးဆယ်

အဖေရယ် အမေရယ်

ကလေးလေးရဲ့ ပထမဆုံးအလည်အပတ်ခရီး

အမေဆိုတာ သူ့ကိုအမြဲပွေ့ချီထားပြီး မုန့်တွေကျွေးနေတတ်တဲ့လူတစ်ယောက်

အဖေဆိုတာ သူနဲ့သူ့အမေရှေ့မှာ ခရီးဆောင်အိတ်တွေဆွဲပြီး ပိုက်ဆံတွေရှင်းပေးနေတဲ့လူတစ်ယောက်

အဖေအမေဆိုတာကတော့ သူဘာလုပ်လုပ်သူ့ကို ပြုံးပြီးကြည့်နေတဲ့ လူနှစ်ယောက်ပေါ့

သူ့အလုပ်ကတော့ စားဖို့ ကစားဖို့ အကျိုးအသစ်လေးတွေဝတ်ဖို့

ဓာတ်ပုံတိုင်းမှာ အားရပါးရရယ်မောနေဖို့ပဲ

လာမယ့်အနှစ်သုံးဆယ်က ဘဝကို သူ ဘယ်သိနိုင်ဦးမလဲ

အိမ်နံရံတစ်နေရာ အတွင်းကအုတ်ကွက်တွေ အကျည်းတန်စွာ တွေ့နေရတဲ့တစ်ချိန်မှာ

လွန်ခဲ့တဲ့အနှစ်သုံးဆယ်က ဒီနေရာမှာ ဘာဆေးအရောင်သုတ်ခဲ့လဲ သူ ဘယ်သိနိုင်ဦးမလဲ

အနှစ်သုံးဆယ်အကြာမှာ အဖေအမေဖြစ်လာသူ

ကလေးလေးတစ်ယောက်နဲ့ ပထမဆုံးအလည်အပတ်ခရီး

အားရပါးရရယ်မောနေတဲ့ ဓာတ်ပုံတွေ

အနှစ်သုံးဆယ်မှာ တစ်ကြိမ်။ ။

ဒီဇင်ဘာ၊ ၂၀၁၆။

ဖြစ်ရပ်မှန်

အရေးအခင်းကြီးဖြစ်တော့ ငါတော်တော်ပျော်တယ်
 နေ့တိုင်း လူတွေအများကြီးလမ်းပေါ်မှာ စုဝေးပြီးလျှောက်နေကြတာလေ
 မီးထွန်းပွဲလို ရေသဘင်ပွဲလို ပွဲတော်တစ်ခုလိုပဲ ငါမြင်တယ်
 အဲဒီတုန်းက ရွှေသွေးဝယ်ဖို့ စနေနေ့ဘယ်တော့ရောက်မလဲဘဲ ငါသိတယ်
 ငါသုံးနေကျ တစ်ကျပ်တန်တွေ ငါ့ကျပ်တန်တွေ သုံးလိုရသေးရင်ပြီးတာပဲ
 ဆင်းရဲကျပ်တည်းတာတွေ ဒီမိုကရေစီတွေ ငါနားမလည်
 လမ်းပေါ်ကပွဲတော် ရုတ်တရက်ပျောက်သွားပြီး လမ်းပေါ်မှာ
 တစ်ဖက်နဲ့တစ်ဖက် အပြတ်ရှင်းမယ့် ကျောင်းသားနဲ့ စစ်သားတွေပဲ ကျန်တော့တာ
 ငါပိုလိုတောင် နားမလည်
 ဒါပေမဲ့ ဒါလည်း ကြားဖူးရုံပါ ဘယ်တုန်းကမှ ဒီတိုက်ပွဲကို မမြင်ဖူးခဲ့ပါဘူး
 နေ့ခင်းကြောင်တောင် ပြတင်းပေါက်တွေအကုန်ပိတ်ထားတဲ့ အိမ်ထဲထိုင်နေရင်း
 ကြားခဲ့ရတဲ့ သေနတ်သံဟာ
 တစ်လလောက်ကြာတော့ ပုံပြင်တစ်ပုဒ်ထဲကလိုလိုဖြစ်သွားတယ်
 ရေဒီယိုက ကြားရတဲ့စကားသံတွေက အလောတကြီးနိုင်
 အိမ်မှာရှိတဲ့ စာစောင်တွေမှာ သွေးသံတရဲရဲနိုင်သလောက်
 ရုပ်မြင်သံကြားမှာ သတင်းကြေညာသူတွေကတော့ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ခုံခုံညားညားပဲ
 ကြော်ငြာတွေကလည်း အလွန်ကြည့်လိုကောင်းတယ်

ညည လမ်းမီးတွေ ခပ်မိုန်မိုန်
 အမှောင်ထဲမှာ ပြတင်းတံခါးတွေ အစောကြီးပိတ်သွားတဲ့ အိမ်တွေ
 အသက်ဝင်နေတာဆိုလို့ ရုပ်မြင်သံကြားချယ်နယ်တစ်လိုင်းတည်းလွှင့်ထားတဲ့
 တီဗွီဖန်သားပြင်တွေပဲရှိတယ်

ကျောင်းတွေအကြာကြီးပိတ်ထားပြီးမှ ပြန်ဖွင့်တော့
 ငါတို့ကျောင်းသားလေးတွေ အိမ်ထဲကထွက်လာကြတယ်
 လမ်းပေါ်မှာ အသစ်ကျပ်ချွတ်ယူနီဖောင်းနဲ့ကျောင်းသားလေးတွေ အပြည့်
 ဘာမှတော့ ထူးထူးခြားခြားငါမတွေ့ပါဘူး
 အုတ်တံတိုင်းတွေ ပလက်ဖောင်းတွေ အားလုံးထုံးသုတ်ထားပြီးသား
 နောက်ထပ် နှစ်ပေါင်း နှစ်ဆယ်လောက်ကြာပြီးမှ
 အလောင်းဖျောက်ဖျက်ခံထားရတဲ့ မြို့အစစ်ကို ငါတို့တွေကြရတယ်
 ဘဝကတော့ ဒါပါပဲ။။

ဇန်နဝါရီ၊ ၂၀၁၇။